

Antti Rytkönen

Lumitähtien Joulukirkko

O T A V A

LUMITÄHTIEN
JOULUKIRKKO

ANTTI RYTKÖNEN

LUMITÄHTIEN
JOULUKIRKKO

Y. M.
JOULUTARINOITA

KUVITTANUT
R. KOIVU

HELSINGISSÄ
KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ OTAVA

SISÄLLYS

	Siv.
Lumitähtien joulukirkko	5
Tärkeitä tehtäviä	5
Lauri ja Pirkko miettivät, mitä joulupukki mah- taisi tuoda	6
Lauri ja Pirkko päättävät hiukan levätä, jotta aika kuluisi	7
Ovi aukenee, ja pitkäpartainen pukki astuu sisään	10
Kultasarvinen pukki valjastetaan reen eteen ja lähdetään matkalle	11
Lumitähtien luona	13
Lapset huomaavat olevansa komeassa palatsissa	14
Jälleen kotona	16
Tähtikynttilät	17
Kun joulu joutuu	17
Mökin lapset	18
Mökissä ei ole joulukynttilöitä	20
Taivaan valoja kynttilöiksi	21
Tähti lähemmäksi	22
Peikkoparvi tulee vastaan	24
Lapset saapuvat vaaran laelle, mutta tähdet ovat yhtä kaukana kuin ennenkin	27
Kuu-ukon purressa	30

LUMITÄHTIEN JOULU- KIRKKO

Tärkeitä tehtäviä.

Joutunut jo oli jälleen
armas jouluaatto;
kamarissa kahden kesken
istui äiti, taatto.

Kääröjä heill' oli siellä
kokonainen vakka,
kohta myöskin kynttilässä
hehkui kuuma lakka.

Minkä siinä lakka sitten
sulamistaan sulii,
senpä käärö käärön jälkeen
valmihiksi tuli.

✱

Lauri ja Pirkko miettivät, mitä joulupukki mahtaisi tuoda.

Suojassa taas viereisessä
pikku Pirkko pysyy.
»Mitä tekee isä, äiti?»
Laurilta hän kysyy.

Lauri vastaa: »Lahjoja he
tutkii joulupukin;
miettivät kai mitä saapi
osaksensa kukin.»

Ikihyväks' ihastuupa
pikku Pirkko tuosta,
eikä tiedä pitäisikö
kävellä vai juosta.

Käsiänsä taputtelee
liidellen ja leijuin
niinkuin kuuluisi hän joukkoon
kevähäisten keijuin.

Tuumii: »Mitähän se meille
joulupukki toisi?
Ehkä leikkipukin, jolla
kultasarvet oisi.»

Lauri tuohon kohta lausuu:
»Hyvä olis seki,
pukin kerall' että saatais
vielä pieni reki.

Sillä sitten ajettaisiin
aivan ankarasti
kotikujasilta aina
korpehenkin asti.»

★

**Lauri ja Pirkko päättävät hiukan
levätä, jotta aika kuluisi.**

Odottelivat näin lapset
saapumista illan,
rekeä ja tuloa myös
pukin pitkävillan.

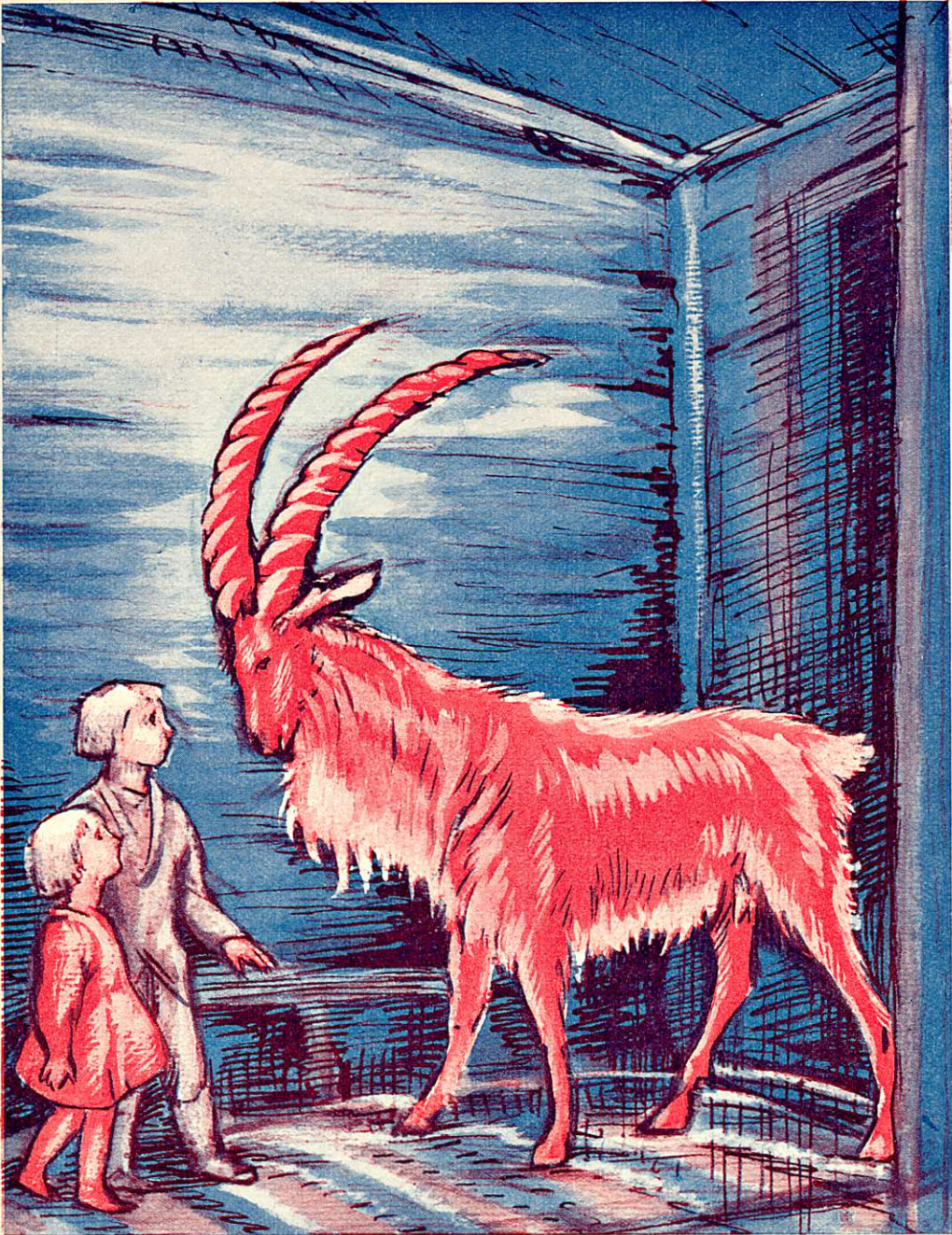
Odottivat innokkaasti
sykkiväisin povin,
mutta aika armas riensi
hitahasti kovin.

Lausui Lauri: »Mitähän jos
lepäämähän pantais,
kunnes pukki saapuisi ja
lahjat kaikki kantais.»

Tuumi Pirkko: »Levolle voin
laskeutua kyllä,
mutta pidän silmät auki
ynnä vaatteet yllä.»

Torkkui lapset lavitsalla,
kehräsi vain katti,
mutta silmäluomet kiinni
painoi Nukku-Matti.

★

Ovi aukenee, ja pitkäpartainen pukki astuu sisään.

Ovi aukenee, ja pitkäpartainen pukki
astuu sisään.

Kohtapa kun lapsukaiset
unen helmaan raukes,
kuului kummaa kolinata,
sitten ovi aukes.

Ovella on ihmeellinen
pukki pitkäparta,
eikä sisäänastumista
ollenkaan se karta.

Mahtavasti Laurin luokse
marssii suoraa päätä,
virkkää: »Tule katsomahan
jouluista sä säättä.

Ota myöskin mukahasi
Pirkko, sisko pieni,
kerallanne sitten metsään
ohjailen mä tieni.»

Herää Lauri, herättää myös
pikku Pirkon tuosta,
suoraa päätä ulos sitten
alkavat he juosta.

★

**Kultasarvinen pukki valjastetaan reen
eteen ja lähdetään matkalle.**

Ulkona jo valmihina
oli pieni reki,
silti lapsosille riitti
tilaa kummalleki.

Sen he eteen valjastivat
pukin kultasarven,
laukkasi se kimaltaissa
taivaan tähtiparven.

Näinpä vihdoin matka johti
synkeään jo saloon,
lumitähtösien suureen,
korkeahan taloon.

★

Kultasarvinen pukki valjastetaan reen eteen.

Lumitähtien luona.

Lumitähdill' oivallinen
oli joulupukki,
naavaturkkinen se oli
pitkäparta ukki.

Kontistaan se aulihisti
antoi lahjojansa,
ilomielin karkeloitsi
lumitähtikansa.

Joka lumitähtöselle
pukki silloin käteen
pisti kirkkaan, kimmeltävän
joulutähden säteen.

Sattui lumitähtein silmiin
silloin lapset pienet,
ja ne lauloi: »Ihmislapsi,
kenpä vain sä lienet,

valloista me laulamme nyt
sulle valkeoista,
kodeist' olemmehan mekin
tulleet korkeoista.

Alas maahan määräyksestä
liitelimme Herran,
maasta korkeuteen me myöskin
kohoamme kerran.»

★

**Lapset huomaavat olevansa komeassa
palatsissa.**

Lapsista se laulu oli
juhlallista, ylhää,
eikä enää tunteneetkaan
korpea he jylhää.

Palatsi se oli, joka
hohti hopeata,
kirjaeltu kaarikattoon
oli linnunrata.

Pimeyden ja talven kolkon
kokonaan se poisti,
mutta kaikkein kirkkaimpana
joulutähti loisti.

Lapset huomaavat olevansa komeassa palatsissa.

Jälleen kotona.

Silloin tuntui lapsista kuin
jokin oven avais
ja he aivan ihmeisestä
tenhosta nyt havais.

Ja he todellakin havaa,
äiti katsein kirkkain
kun nyt heitä silmäilee
näin vaalimilleen virkkain:

»Nouskaa katsomaan kuin kuusen
kynttilät jo palaa,
hopeaista hohdettansa
kaikkialle valaa.»

Vastaavan nyt äiti kuulee
Laurin ynnä Pirkon:
»Mepä näimme lumitähtein
kauniin joulukirkon.»

* * *

T Ä H T I K Y N T T I L Ä T

Kun joulu joutuu.

Kun joulu joutuu, lapsilla
on paljon huolta silloin;
valmistaa joululahjoja
he aamuin, päivin, illoin.

Ja kun on lahjat valmihit,
niin silloin homma uusi
viel' edessä on: tarvitaan
näet myöskin joulukuusi.

Vaan sekään vielä huolia
ei lapsosien poista,
kun kuusehenkin tarvitaan
kyll' yhtä ynnä toista.

Muut' ennen hankittava ain'
on siihen kynttilöitä,
valaista että iltoja
ne voisi pimeöitä.

Ja joulukuusen kynttilät
kun kirkkahasti hohtaa,
niin silloin Joulun Lapsehen
ne lasten mielet johtaa.

★

Mökin lapset.

Ol' ennen mökki pienoinen
ja siinä kaksi lasta;
he paljoa ei tietäneet
suuresta maailmasta.

He usein atriaksi sai
vain leipää, silakoita;
kun maito loppui, kirnuta
ei myöskään voitu voita.

Vaan silti riitti lapsille
siell' aina hyvää mieltä,
kun korpi kaunis kertoili
kotoista heille kieltä.

Ja siellä isä, äitikin
soi lapsillensa hoivan,
kun joulu joutui, kuusen myös
he saivat vihannoivan.

Ja entä nimet lapsien?
On Metsänpoika toinen,
ja neuvokkuutta tietääkin
jo miehen nimi moinen.

Ja lapsi toinen nimeltään
taas oli Metsäntytti,
ja monet metsän tarinat
ne lasten mielet sytti.

★

Mökissä ei ole joulukynttilöitä.

Kun kuusi tuotiin tupahan,
niin lasten silmät loisti.
»Nyt joulu on, nyt joulu on»,
he riemumielin toisti.

He riensi sitten äidin luo
ja virkkoi: »Meille anna
nyt kynttilöitä, tahdomme
ne joulukuuseen panna.»

Mut äiti silloin virkkoi näin:
»Oi, lapsikullat, kato
on meillä käynyt, tyhjäksi
jäi viime vuonna lato.

Senvuoksi talven tultua
meit' uhkaillut on hätä,
ja siksi joulukuuseenkaan
ei ole kynttilätä.

Vaan vaikka maiset toivomme
on tuhonnutkin halla,
niin tuikkivathan meillekin
taas tähdet taivahalla.»

★

Taivaan valoja kynttilöiksi.

Näin äiti haastoi. Lapsot
sen kuuli murheissansa,
vaan silti eivät heittäneet
he vielä toivoansa.

He taivasta näin rukoili,
ja kyynel silmät kasti:
»Sä, jolla pikku tähtiä
on riittämähän asti,

myös meille niistä muutama
sa lahjaksi nyt anna,
iloksi äidin tahdomme
ne joulukuuseen panna.»

Ja oli kuin ois hellästi
hymyillyt taivas vastaan,
ja pienokaiset uskoi nyt,
hän että kuulee lastaan.

★

Tähtiä lähemmäksi.

On päivä kirkas, talvinen,
hopeinen hanki hohtaa,
ja kaksi lasta kulkuaan
päin korpea nyt johtaa.

Ja Metsänpoika vasua
nyt kädesssä kantaa,
vaan Metsäntytti katsehen
luo kohti taivaan rantaa.

Kohoa sieltä korkea
valtainen vaaran rinne,
ja määrä lapsosien nyt
juur' ehtiä on sinne.

Tähtiä lähemmäksi.

Vaan mitä varten? — Sielläpä
kun taivas syttyi tähtiin,
ne aivan vuoren reunalla
kimaltelevan nähtiin.

★

Peikkoparvi tulee vastaan.

Kun lapset saapuu vaaran luo,
ei enää päivä loista,
mut tähdet pienet tuikkaa jo
ylhistä asunnoista.

Vaan vaara on niin korkea
ja jyrkkä on sen rinne;
ja lapset miettii mielessään:
»Ah, kuinka päästä sinne!»

He näkee ympärillensä
vain lumihattupäiset
nyt hongat naavaparrat nuo,
nuo korven jättiläiset.

Peikkoparvi tulee vastaan.

Ja korvestapa vastahan
käy vielä metsänpeikot
ja kysyy: »Minne kuljette,
te lapsukaiset heikot?»

Ja Metsäntytti vastaa näin:
»Me kaukaa vaellamme,
laelle vaaran valtaisen
on tulla toivonamme.

Sielt' etsimähän lähteneet
olemme tähtilöitä,
kun meillä joulukuusessa
ei ole kynttilöitä.»

Ja peikkoparvet ilkkua
nyt lapsosia alkaa;
ne virkkaa: »Alas luolihin
jo tulkaa täyttä jalkaa.

Ylhäällä tähdet tuikkineet
vuostuhatta on monta,
mut ylös päästä niiden luo
on aivan mahdotonta.»

Vaan Metsänpoika säiky ei,
hän tahtoo vaarat voittaa,
ja Metsäntytti rinnallaan
rinnettä nousta koittaa.

Vei yhä korkeammalle
tie tähtösiä kohti,
ja entistänsä kirkkaammin
jo joulutähdet hohti.

*

**Lapset saapuvat vaaran laelle, mutta täh-
det ovat yhtä kaukana kuin ennenkin.**

Laella vaaran seisovat
nyt vihdoin lapsukaiset,
mut tähdet yhtä ylhääll' on
ja entisensä laiset.

Ne kauttaaltansa kattavat
jo taivaan kannen öisen,
siell' Otavat ja viikatteen
on kirkkaat Väinämöisen.

Vaan lapset siinä seisoissaan
nyt alla päin ja surren
mert' ilmain näkee soutavan
kuuukon kultapurren.

Kuuukolle he virkkaa näin:
»Ah, alas tänne souda
ja purtehesi kultaiseen
nyt meidätkin sä nouda.

Me korkealle vaaralle
senvuoksi tänne lähtiin,
kätemme että pienihin
nyt ulottuisi tähtiin.

Vasuumme hiukan poimia
niit' olis meillä mieli,
kun kerran täpötäynnänsä
on niitä ilman pieli.»

★

Kuu-ukko saapuu.

Kuu-ukon purressa.

Kuu-ukko tuonpa kuultuaan
ei pilven taakse lymy,
vaan huulillansa viehkeä
nyt värähtelee hymy.

Ja suoraa päätä purtensa
hän alas maahan johtaa;
jää juova kirkas jälkehen,
mi hopealle hohtaa.

Hän kutsuu lapset purtehen
ja heille kättä antaa;
vain vilahdus — ja pursi taas
jo kiittää taivaan rantaa.

Näin halki avaruuksien
se kulkuansa jatkaa,
lomitse loistotähtien
taas ilmain merta matkaa.

Kuu-ukon purressa.

Tuhansin tuikkii taivaalla
nuo tähdet ihanaiset;
vasunsa täyteen poimia
saa niitä lapsukaiset.

Ja vasu kun on täynnä jo,
niin pyytelevi piltti:
»Ah, kotihin nyt meidät vie,
kuu-ukko kulta kiltti.»

Kuu-ukko silloin purtensa
jo suuntaa maahan ihan
ja lapsukaiset portille
vie pienen kotipihan.

Ja lapsukaiset riemua
nyt tuntevat niin syvää,
ja lähteissänsä kiittävät
kuu-ukkoa he hyvää.

Ja tähdet pienet pirtistä
pimeyden kohta poistaa,
ja joulukuusen oksilla
ne kynttilöinä loistaa.

* * *

Suom. lastenkirj. 3.
Rytkönen

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOELMA

120 102 2145

Antti Rytkösen lastenkirjoja

Mesikämmenen mailla. Satunäytelmiä ja -kuvaelmia.

Laulut säveltäneet *Otto Kotilainen* ja *R. Raala*.

Kuvat piirtänyt *Ilmari Haapakoski*. Hinta 4:—.

Marja-Maijan runokirja. Kuvitt. *Emil Cedercreutz*.

Hinta 10:—.

Jaakon ja Kaisan hauska päivä. Runoja. Kuvit-

tanut *P. Ormio*. Hinta 3:50.

Matin ja Maijan oma varis. Runotarina. Kuvit-

tanut *P. Ormio*. Hinta 4:50.

Matin ja Maijan kesäsatu. Runotarina. Kuvittanut

P. Ormio. Hinta 5:50.

Metsäpirtissä. Satunäytelmä. Kuvittanut *R. Koivu*.

Hinta 6:50.

Honkaiset holvit ja siintävät sillat. Runoja lasten

elämästä. Kuvittanut *R. Koivu*. Hinta 12:—.

Kisun huolettomat lapsuspäivät. Runotarina.

Kuvittanut *R. Koivu*. Hinta sid. 10:—.

Antti Rytkösen lastenkirjat ovat saaneet sekä yleisön että arvostelijain yksimielisen tunnustuksen ja varsin — mikä parasta — lasten jakamattoman suosion. Lapset lukevat niitä mielellään, ja pienokaiset tahtovat aina yhä uudelleen kuulla niitä luettavan.

Ne ovat myös huokeita ja kauniita kirjoja.

**Kustannusosakeyhtiö
Otava**

Hinta 12 mk.